

Siden vi sidste Gang henvendte os til Lovgivningsmagten om denne Sag, er der forløben en Sæson, for hvilken der nu foreligger et opgjort Regnskab. Dette viser vel, at der har været Balance mellem Udgifter og Indtægter. Men dette Resultat er kun naaet ved, at vort faste Selskabs Direktør har maattet spare paa alle Omraader og særlig har han maattet begrænse Engagementet af sceniske Kunstnere til det mindst mulige. Paa denne Maade har det været gørligt at faa Teatrets første Sæson til at bære sig og hertil har vel endda i ikke uvæsentlig Grad bidraget den Omstændighed, at det netop var den første Sæson, hvor Nysgerrigheden efter at se det ny Teater har trukket adskillige Tilskuere, paa hvis regelmæssige Besøg man ikke fremtidigt kan regne.

Muligt er det dog maaske, at det ogsaa i Fremtiden kunne lykkes at faa Teatret til at bære sig, dog, vel at mærke saaledes, at Aktionærernes indskudte Kapital ikke forrentes — heller ikke i Aar udbetales noget Udbytte —; men efter de Erfaringer, der allerede ere vundne, kan det med Sikkerhed forudses, at et saadant Resultat kun kan naas ved den mest gennemførte Økonomi fra Teaterledelsens Side, og denne Økonomi gaar da først og fremmest ud over Engagementerne.

Men naar Aarhus Kommune og Aarhus Borgere have bragt saa store pekuniære Ofre, som de have, naar det private Initiativ i vor By ved egen Hjælp har rejst et Kunstens Tempel, hvis Skønhed og gode Indretning roses i de stærkeste Udtryk af alle sagkyndige, da har Hensigten hermed ogsaa været, at denne Mønsterscene skulde være Hjemstedet for den Kunst, som Staten med god Grund har anset sig forpligtet til at støtte.

Og da vi rejste denne Bygning, som har kostet cirka 700,000 Kroner, har det været vort Haab, at vi ved at bygge Kunsten et værdigt Tempel, kunde gøre Regning paa Statens Støtte til ogsaa at kunne fremføre den Kunst, der kan virke forædlende og opdragende paa Folket.

Men det evne vi ikke uden Statens Hjælp og derfor andrage vi om, at der maa blive ydet et aarligt Tilskud til Teatrets Drift af 25,000 Kr. — Penge, der alene skulle anvendes til at supplere Direktørens Budget med, for derved at sætte ham i Stand til at engagere dyrere og bedre sceniske Kræfter, end han magter med sit nuværende Budget.“

(Underskrifter).

Udvalget gør ikke Indstilling.

92. Fra Maskinmester *J. W. Rühne* af Horsens om Tilladelse til at faa en af ham gjort Opfindelse til Forhindring af Togsammenstød ved Stationer prøvet ved Statsbanerne. (Indbragt den 18de Januar 1902 af Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, *Jens Busk*).

Andragerens Opfindelse gaar ud paa at lade det paa Stationen indløbende Tog selv besørge Sikkerhedstjenesten. Han har forgæves henvendt sig til Generaldirektoratet for Statsbanedriften og til Banechefen for at faa sin Opfindelse prøvet ved Statsbanerne og har derfor nu indgivet dette Andragende til Folketinget, ledsaget af en Tegning og Beskrivelse ligesom ogsaa af en Model.

6 Bilag medfølge.

Udvalget gør ikke Indstilling.

93. Fra Bogholder *C. Svensgaard* af Esbjerg om Erstatning af Statskassen i Anledning af en Ekspropriation af nogle ham tilhørende Grundstykker ved Esbjerg Jernbanestation. (Indbragt den 18de Januar 1902 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, *Blahme*).

Andragendet er saalydende:

Ved den i det forløbne Aar foretagne Ekspropriation af Ejendomme og Grundstykker til Esbjerg Jernbanestations Udvidelse har undertegnede hertil afstaaet